

Mesztegyő, 1899. január 29. – Budapest, 1964. október 14.

Kisparaszti családból származott, apja kocsis volt. Tanítói oklevelet szerzett, 1920-tól különböző iskolákban tanított, többek között Csepelen is. 1939-től ugyanitt népiskolai igazgató. 1932-ben belépett a Független Kisgazdapártba. Az 1939. évi választásokon a Kaposvár- vidék választókerületben a MÉP jelöltjével szemben alulmaradt a szavazáson. A második világháború alatt jó kapcsolatokat tartott fenn a csepeli szociáldemokratákkal és kommunistákkal. 1945 tavaszától a Független Kisgazdapárt csepeli szervezetének az elnöke s a párt országos ideiglenes intézőbizottságának a tagja. 1945. október 25-étől 1947. december 17-ig Veszprém vármegye főispánja. 1945. november 4-én a Somogy vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. A főispáni állásával való összeférhetetlenség miatt 1946. december 17-én lemondott a mandátumáról. Nagy Ferenc miniszterelnök kényszerű lemondása és emigrálása után támogatta a kisgazdapártban hatalomra jutott baloldali pártvezetőséget. 1947. december 17-én kinevezték a Belügyminisztérium politikai államtitkárává, tisztét 1949. június 17-ig töltötte be.

1956. október 30-án, Budapesten a Zárda utcában részt vett a Független Kisgazdapárt újjáalakítását célzó összejövetelen, de a pártban és az október – novemberi eseményekben nem vállalt szerepet. 1956 novemberétől a Fűszért Vállalat vezérigazgató helyetteseként dolgozott.